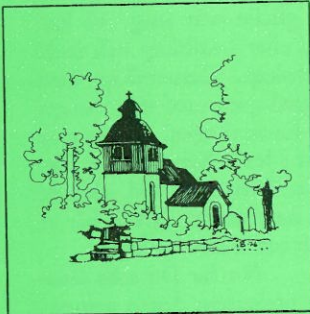
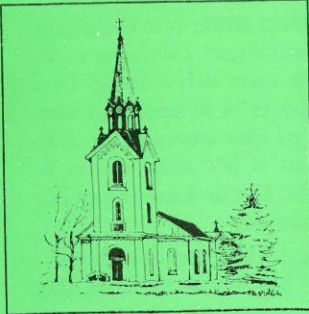
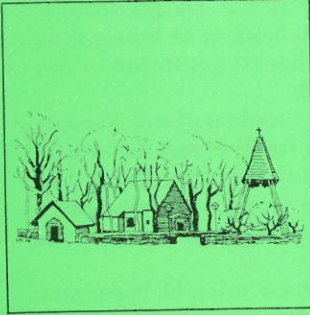

KYRKOBLAD

FÖR

FALKÖPINGS PASTORAT

NR 2 SOMMAREN 1979

Konfirmander -79

Församlingen — En levande gemenskap?

”Den äldsta kristna kyrkans styrka låg i dess missionerande församlingar. Hedningarna såg livet i församlingen och präglade uttrycket: Se hur de älska varandra. En sådan församling drog människor till sig” så yttrade biskop Helge Fosseus med anledning av det kyrkliga mötet i Linköping.

Många deltagare i mötet gjorde samma upptäckt. Vi behöver bli missionärer i vårt eget land. Kyrkan behöver räddas från sin stelbenthet och inkräkthet i sig själv, sa några av ungdomarna som var med på mötet.

Kyrkans Ungdom i Falköping hade sex representanter och från Falköpings kyrkoråd deltog kyrkorådets ordförande Ingvar Nilsson och kyrkvärden Ola Bergsten samt kyrkoherde Stig Luttermark.

Torbjörntorps församling representerades av komminister Karl-Erik Tysk och Friggeråkers församling av kyrkorådets ledamot Irene Arvidsson och diakoniassistent Brita Johansson.

— o —

Vi har försökt intervjuva *Irene Arvidsson* som var mycket inspirerad av den gudstjänst, som deltagarna i sektionen Församlingen — Guds familj fick arbeta med. Hon vill särskilt betona, att de små grupperna betyder mycket i församlingen.

En bönegrupp kan vara en stödgrupp för församlingens arbete och medarbetare. Det är ej något som man kan organisera fram i en församling, det måste växa fram inifrån. Det skulle kunna tillföra högmässan nytt liv och särskilt tänker hon då på att allmänna kyrkobönen kunde få konkreta förböner.

Är svenska kyrkan ”de outnyttjade resursernas kyrka” frågades det i någon av de många grupperna som arbetade kring detta tema. Sektionsarbetet avslutades med en

gudstjänst i S:t Lars kyrka kring temat: ”Att komma hem — den förlorade sonens möte med Fadern”.

Brita Johansson stryker särskilt under ordet GEMENSKAP. Hon säger: ”Vi upplevde en fin gemenskap mellan generationerna — icke bara en mänsklig gemenskap utan en kristen gemenskap — där Kristus stod i centrum i samtal och gudstjänster. Församlingen kan bestå av en brokig skara människor. Den har ett gemensamt — den tillhör Guds familj.

Själv deltog jag i sektionsarbetet: Församlingen — är Guds familj. Många har så svårt att uppleva gemenskap i en församling. Det är så många olika grupper och varje grupp kan ha det bra inbördes, men gemenskapen måste vidgas.

Grupperna i kyrkan måste bli öppna mot varann på ett ärligt sätt och även öppna utåt.

En god gemenskap består inte i en massa fina ord eller omfamningar. Den sitter mycket djupare och är varm och innerlig. Den gemenskapen behöver vi få uppleva i våra församlingar och på våra arbetsplatser. Där vi kunde känna att vi hör ihop, där vi är rädda om varandra. Det är Kristus som vill ge oss den gemenskapen.

Brita Johansson stryker särskilt under bönnens betydelse. Vi behöver be med varandra och för varandra.

Där öppnar sig kyrkorummet för oss: dit får vi komma i glädje och sorg. Vi kan komma ensamma eller i sällskap och ändå känner vi gemenskap. Gemenskap med Kristus och gemenskapen med den vanliga gudstjänstfirande församlingen, som är våra bröder och systrar i Jesus Kristus. Den fina gemenskapen blir fördjupad vid altarets bord i den heliga nattvarden. Det är här vi får kraften som bär oss under vardagen.

Så långt *Brita* . . . Nu får Du som läser detta fortsätta att praktisera denna gemen-

skap i hem och kyrka. Det är fint när vi stannar till och hälsar på främlingen eller den nyinflyttade som kommer till gudstjänsten.

Kyrkoherde Stig Luttermark deltog i sektionen Församlingen — har en mångfald av Andens gåvor. Varje människa är unik, var och en har sitt särskilda bidrag att ge till gemenskapen. Eller som aposteln uttrycker det: var och en har fått någon särskild gåva.

Vi bör skilja mellan de gåvor som Gud utrustat oss med i Skapelsen — och de gåvor som Anden utrustar oss med.

Det finns mycken *likriktning till döds* i den svenska kyrkan. Var och en skall kunna få vara sig själv och hitta sig själv i gemenskapen.

Den lilla gruppen — kommer att betyda mycket i den svenska kyrkans framtid och då menar jag bibel eller bönegruppen som samlas i något hem.

Jesus betonade styrkan i detta när han sa: "Var två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland eder".

I den lilla gruppen är man beredd att bära varandra, där frågar man efter varandra, där vågar man misslyckas och vara sig själv. "Det som i världen var ringa, det utvalde Gud" säger aposteln Paulus.

Någon gång händer det, att det ringer någon och säger: Vi brukar samlas i vårt hem till bibelstudium. Kan inte pastorn komma med oss en gång?

Kyrkoherde Luttermark har en önskan inför framtiden i Falköpings pastorat: "att många hem bjuder in grannar och vänner till bibelstudium och bön och att den bönegemenskapen finge en fast förankring i regelbunden gudstjänst och nattvard.

Ring eller skriv till honom, om Du har några synpunkter.

Kyrkorådets ordförande Ingvar Nilsson uttrycker sin stora glädje över att ha fått vara med i sektionsarbetet kring frågorna Församlingen — lever i samhället. Vi upplevde hur många åsikter bröts mot var-

andra. Det fanns de som betonade att Bibeln ger oss klara svar på våra samhällsfrågor. Här fanns de som menade att varje tid måste söka sitt svar? Han upplevde starkt att kristna människor har vaknat upp och blivit mer aktiva i det partipolitiska arbetet.

Men ännu är det ibland svårt att få aktiva kristna att ställa upp i valen. Det gäller både de kyrkokommunala valen som de kommunala valen.

Kyrkvärden Ola Bergsten vill särskilt framhålla att församlingens medlemmar är kyrkan i samhället. Församlingen lever i samhället genom sina medlemmar. Dessa måste i sitt samhällsengagemang äga hela församlingens stöd. Det blev en ny upptäckt för mig att församlingen måste ta mera aktiv del i invandrarfrågor. Även de församlingar som ej har så många invandrare måste stödja de andra församlingarna, som har många invandrare. Särskilt tänker jag på dem som är religiösa flyktingar och för vilka ett utvisningshot innebär död och förintelse. Vi bör i bön och offer stödja dessa.

Gruppen tog också upp frågan om arbetslösheten och hur en läkande och helande miljö skulle skapas för den arbetslöse och hans familj.

— o —

I grupparbetet deltog både unga och gamla. Detta upplevde de som var med från Kyrkans Ungdom i Falköping som mycket positivt. "Det var jättebra, att man kunde träffas över generationerna." Så borde det vara också hemma i församlingarna. I den grupp där en flicka från sta'n var gruppledare, samtalande man om lärjungaskap; vi har en stor uppgift som kristna i jobbet och i skolan. Där är vi (var och en av oss) församlingen. En chans har vi i konfirmationsundervisningen. Under den kunde vi ordna gemensamma saker också för familjen, så att konfirmationen mer än nu blev en angelägenhet såväl för familj som för församling. "Allting var jättebra. Jag skall åka nästa gång också."

Dopfunten i Mössebergs kyrka har fått 4 symboler

De är tillverkade av konsthantverkaren, kyrkvärden Arne Lundin och skänkta av församlingsmedlemmar. De invigdes på Pingsdagen av kyrkoherde Stig Luttermark, som i sitt tal betonade, att symbolerna kommer att betyda mycket i framtidens kyrka.

Den helige Andes symbol är duvan, den enda fågel som användes vid de gammaltestamentliga offren. Duvan har en korsgloria i sin näbb, som predikar om, att Den helige Ande talar icke om sig själv utan predikar om Jesus allena.

Skeppet är en symbol för Kristi kyrka, där Kristus styr skeppet, de troende är besättningsmännen, masten är korset, seglet är tron, drivkraften är Anden, Guds ord kompassen, hoppet ankaret, bönen ankarkättingen och Guds trofasthet ankargrunden.

Tre fiskar bildar en liksidig triangel, som skall predika om att barnet döps till KRISTUS och fisken är Kristustecknet.

Dopet är ingen namngivningsceremoni utan från dopets stund skall barnet heta kristen.

Enhörningen — hästen med spiralhorn i pannan är symbolen för renhet, oskuld och kyskhet. Kristus föddes i renhet, oskuld och kyskhet och blev människa för vår skull. Enhörningen är Kristus, som blivit människa.

Sommar i kyrkan — Kyrkan i sommar

Tisdagar — Öppet hus i S:t Olofs gård

Onsdagar — Sommarkväll i kyrkan — i pastoratets olika kyrkor. I kyrkorna kan Du få program för dessa kvällar.

Torsdagar — ekumeniska samlingar — på olika platser och i olika kyrkor. Se särskilt program.

MISSIONSDAGEN — offer i våra kyrkor till de unga systerkyrkorna i Asien och Afrika. — Reser Du bort lämna ditt offer på pastorsexp. före Missionsdagen.

Efter högmässan i S:t Olof Missionsdagen serverar S:t Olofs damgrupp lunch i prästgårdsträdgården eller S:t Olofs gård.

**Redigerat av Stig Luttermark.
Foto John Edström.**

Visste du att . . .

församlingen är en gemenskap som firar att Jesus Kristus besegrat allt ont, att han uppstått och lever som församlingens Herre?

församlingen är en gemenskap som byggs upp av den Helige Ande?

församlingen är en gemenskap, där alla är accepterade, sådana de är i Jesus Kristus?

församlingen ger möjlighet för var och en att bidra med sina gåvor till församlingens bästa?

församlingen blir jätteglad, då någon som stått utanför kommer med eller då någon som varit borta kommer tillbaka?

församlingen tar hand om de ensamma, sjuka, oroliga . . . ja, alla som behöver medmännisklig hjälp?

församlingen är världens hopp i en tid då den enskilda människans värde håller på att försvinna?

församlingen väntar på en ny himmel och en ny jord, där rättfärdighet bor?

församlingen det är Du, som är döpt och räknar Dig som kristen?